

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van mevrouw B. (hierna: klagster) jegens mevrouw A. (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

Mw. mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mw. drs. M.B. Kroon, voorzitter-plv.

Mw. drs. C.P. Dijkstra

Drs. J.C.A.M. Meijs

Mw. drs. N. Rombout

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure

Op 16 september 2015 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 14 september 2015 (zonder bijlagen). Het College verklaart het klachtschrift op 1 oktober 2015 ontvankelijk. Het College ontvangt het verweerschrift op 29 oktober 2015 d.d. 25 oktober 2015. Het College besluit op 10 december 2015 tot een hoorzitting. De datum daarvan wordt bepaald op 13 januari 2016. Op 17 december 2015 besluit het College nadere informatie op te vragen bij klagster en stelt verweerster van dit verzoek op de hoogte. Voorts verdaagt het College de hoorzitting die op 13 januari 2016 gepland stond. Op 21 december 2015 vraagt het College klagster middels repliek schriftelijk te reageren op het verweerschrift. Op 10 januari 2016 ontvangt het College het schriftelijk repliek d.d. 10 januari 2016. Op 11 januari 2016 ontvangt het College van klagster het door verweerster opgestelde onderzoeksverslag. Op 21 januari 2016 verzoekt het College verweerster schriftelijk dupliek in te dienen.

Op 15 februari 2016 dient verweerster middels haar gemachtigde een klacht in tegen het College van Toezicht. Verweerster stelt de handelwijze van het College in strijd te achten met de goede procesorde en hierdoor ernstig benadeeld te worden. Het College ontvangt het schriftelijk dupliek van verweerster op 17 februari 2016, onder behoud van recht. Verweerster stelt dat het College in de klachtprocedure vormvoorschriften heeft geschonden en dat de klachtprocedure niet rechtmatig is. Op 8 maart 2016 reageert het College schriftelijk gemotiveerd op de klacht van verweerster over het handelen van het College. Op 17 maart 2016 legt verweerster de zaak aan de kort geding rechter voor. Zij vordert staking van de klachtprocedure en subsidiair vervanging van het College van Toezicht in de klachtzaak. Het kort geding dient op 5 april 2016. In afwachting van de uitspraak van de rechter in kort geding is de behandeling van de klacht opgeschort. Bij uitspraak van 20 april 2016 wijst de rechter de vorderingen van verweerster af.

Het College hervat de klachtprocedure en agendeert een hoorzitting voor 2 mei 2016. Op 27 april 2016 deelt gemachtigde aan het College mee dat hij en verweerster op 2 mei verhinderd zijn en graag een nieuwe uitnodiging tegemoet zien. Voorts deelt gemachtigde namens verweerster mee dat nu de termijn voor behandeling van de klacht, conform de NVO beroepscode 7 maanden na ontvangst van de klacht, is overschreden zij de klachtzaak als beëindigd beschouwt. Gemachtigde tekent daarbij aan dat er niet een met redenen omkleed verzoek tot opschorting van de genoemde termijn door het College is verstrekt. Op 1 mei 2016 zegt de advocaat van het College van Toezicht aan gemachtigde van verweerster toe de hoorzitting te verzetten. Tevens tekent hij aan dat (ook) het kort geding ervoor zorgde dat de termijn van zeven maanden niet is behaald en alle partijen hiervan

op de hoogte waren, ook verweerster. Verweerster kan de klachtzaak (ook) daardoor nog niet als beëindigd beschouwen.

Het College houdt op 8 juni 2016 een hoorzitting. Alleen klagster is hierbij aanwezig. Verweerster heeft zich kort voor de hoorzitting telefonisch afgemeld in verband met haar fysieke gesteldheid en acht zich niet in staat te reizen of (telefonisch) gehoord te worden. Zij vraagt of het mogelijk is dat er schriftelijk vragen gesteld worden. Het College stelt verweerster op 10 juni 2016 in de gelegenheid om binnen vijf werkdagen te reageren op door het College voorgelegde schriftelijke vragen, als alternatief op het horen van verweerster. Na rappel van het College van Toezicht ontvangt het College op 28 juni 2016 de schriftelijke reactie van verweerster. Klagster wordt op 4 juli 2016 in de gelegenheid gesteld om binnen vier weken te reageren op de reactie van verweerster op de schriftelijke vragen van het College. Verweerster krijgt op 4 juli 2016 de gelegenheid om binnen vier weken te reageren op het verslag van de hoorzitting d.d. 8 juni 2016. Op 30 juli 2016 ontvangt het College de reactie van klagster op de beantwoording van de vragen door verweerster. Op 1 augustus 2016 ontvangt het College de reactie van verweerster op het hoorverslag van klagster. In raadkameroverleg d.d. 4 augustus 2016 is de behandeling van de klacht afgesloten.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

Klagster is de moeder van K., geboren op 17 november 2003 en van J., geboren op 24 september 2005. Klagster en de vader van K. en J. zijn in 2011 gescheiden. Beide ouders hebben het gezag en er is sprake van co-ouderschap. In het voorjaar van 2014 hebben klagster en vader gesprekken gevoerd bij X, het jeugd- en opvoedhulp/omgangscentrum in D. Verweerster is in de zomer van 2015 door vader benaderd omdat hij zich zorgen maakte over de ontwikkeling van zijn zoons. Verweerster heeft gesprekken gevoerd met beide jongens. Klagster was hiervan niet op de hoogte en had hiervoor geen toestemming gegeven. De toestemming was haar ook niet gevraagd door verweerster. Verweerster heeft klagster niet gezien of gesproken of op andere wijze contact gehad met klagster. Partijen verschillen van mening over de vraag of klagster het gespreksverslag al dan niet heeft ontvangen van verweerster, of van vader, en over de datum daarvan. Ten tijde van de klachtprocedure lopen er diverse gerechtelijke procedures over de afwikkeling van de echtscheiding en het co-ouderschap. Het onderzoeksverslag van verweerster is volgens klagster en door verweerster niet weersproken gebruikt in een verzoekschriftprocedure die vader is gestart ter beëindiging van het co-ouderschap.

Op 1 oktober 2015 heeft verweerster de NVO verzocht haar lidmaatschap van de vereniging te beëindigen. Het lidmaatschap is per 1 januari 2016 beëindigd.

3. Het standpunt van klagster en de klachten

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld. Daartoe heeft klagster het volgende aangevoerd.

- I. Verweerster heeft zonder toestemming van klagster, K. en J. gesproken en van die gesprekken een verslag gemaakt. Volgens klagster heeft verweerster hiermee in strijd gehandeld met BC artikel 12. Als de situatie dusdanig ernstig was dat afwijken van artikel 12 BC gerechtvaardigd was, zoals gesteld door verweerster, had verweerster Veilig Thuis moeten inschakelen. Verweerster maakt op geen enkele wijze duidelijk dat er een situatie

was ontstaan die afwijking van artikel 12 BC rechtvaardigde. Noch maakt verweerster duidelijk op welke bronnen zij zich baseert.

- II. Verweerster had voordat ze gesprekken aanging met K. en J. aan hun vader moeten vragen of hij de enige gezagsdrager was. Als verweerster dit had gevraagd, had zij kunnen weten dat ze geen gesprekken had kunnen voeren, omdat klagster geen toestemming had gegeven. Hiermee heeft verweerster in strijd gehandeld met artikel 14 BC.
- III. Klagster geeft aan dat alle gegevens in het dossier van verweerster over haar kinderen verwijderd dienen te worden en beroept zich daarbij op artikel 35 BC.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en voert daartoe onder meer - zakelijk weergegeven – het volgende aan.

- I. en II. Verweerster stelt dat er geen sprake is van een schending van artikel 12 en 14 omdat zij heeft gehandeld conform artikel 5 lid 5 BC jo. artikel 11 lid 2 BC. In verband met zorgelijke signalen vanuit diverse bronnen uit de directe omgeving van K. en J. heeft verweerster voorafgaand aan, tijdens en na het onderzoek zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de richtlijn KOPP om de aard en ernst van de situatie zo goed mogelijk te kunnen inschatten. Uitgangspunt voor verweerster is de bescherming van beide jongens. Verweerster stelt dat klagster oneigenlijk gebruik maakt van de klachtenprocedure in een poging informatie te vergaren over de door verweerster geconsulteerde informanten en het door verweerster gevoerde overleg met andere hulpverleningsinstanties.
- III. Verweerster stelt dat een verzoek om verwijdering rechtstreeks aan haar dient te worden gericht.

5. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

- I. Het eerste klachtonderdeel betreft het aangaan van een professionele relatie zonder dat de vereiste toestemming van beide wettelijke vertegenwoordigers, i.c. klagster, daarvoor was gegeven. Het College overweegt dat bij het aangaan van de professionele relatie en in het verdere proces klagster, als wettelijk vertegenwoordiger van de kinderen die nog geen 12 jaar waren, buiten beeld is gehouden door verweerster. Het College kan billijken dat, als bij een eerste gesprek slechts één van de met gezag belaste ouders aanwezig is, geïnformeerd wordt naar de andere ouder en het gezag, en dat de niet aanwezige gezaghebbende ouder daarna zo snel mogelijk bij de te voeren gesprekken betrokken zou worden, alvorens tot een advies te komen. Naar analogie van de Wet op de Geneeskundige Behandelovereenkomst dient de pedagoog vervolgens echter ook de andere met het gezag belaste ouder te informeren en vast te stellen of deze met het aangaan van de professionele relatie instemt. Niet is gebleken dat verweerster direct na haar gesprek met vader klagster hieromtrent heeft benaderd. Het College concludeert dat verweerster klagster niet heeft geïnformeerd en zich eveneens niet heeft vergewist van de toestemming van klagster. Verweerster heeft niet aannemelijk gemaakt dat reeds toen al of op een later moment er gegronde redenen waren die zouden rechtvaardigen om af te wijken van het toestemmingsvereiste. Als zodanig

heeft verweerster de positie van klaagster als met het gezag belaste ouder miskend en een belangrijke gedragsregel uit de beroepscode voor pedagogen geschonden. Dit klemmt temeer omdat klaagster niet in de gelegenheid gesteld is om haar visie te geven op het door verweerster te verrichten onderzoek, met als aanleiding de door vader geuite zorgen over de ontwikkeling van de beide kinderen. De ervaring leert dat bij zogeheten vechtscheidingen de door ouders verstrekte informatie gekleurd kan zijn. Van een pedagoog vergt dit uiterste zorgvuldigheid en het vermogen te kunnen handelen vanuit meervoudige partijdigheid. Het College constateert dat verweerster in deze gevoelige materie onvoldoende behoedzaam heeft geacteerd, zowel bij het aangaan van de professionele relatie zonder toestemming van klaagster als ook daarna door klaagster buiten het onderzoeksproces te houden.

Weliswaar geeft verweerster aan dat er ‘zorgelijke signalen waren vanuit diverse bronnen uit de directe omgeving van de kinderen’, maar verweerster expliciteert deze bronnen niet. Het College constateert dat de onderbouwing voor het handelen van verweerster ontbreekt. Zo ook treft het verweer dat deze zorgelijke signalen verweerster met een beroep op artikel 5 lid 5 zouden vrijwaren van de informatieplicht en het toestemmingsvereiste geen doel. Centrale vraag bij een dergelijk beroep op de ‘zorg van een goed pedagoog’ is of verweerster de zorg betracht die de redelijk bekwaam en redelijk handelend pedagoog in zelfde omstandigheden zou hebben betracht. Het College constateert dat verweerster hiertoe geen onderbouwing levert, anders dan de door haar niet nader genoemde informatiebronnen. Het eerste klachtonderdeel is gegrond.

Ten overvloede merkt het College nog het volgende op. In haar verweer en overige stukken doet verweerster diverse malen uitspraken over klaagster. Onder andere spreekt verweerster zich uit over de mogelijke impact van zorgen rond het psychisch of lichamelijk welzijn van klaagster. De verwijzing naar de door verweerster gehanteerde KOPP-richtlijn suggereert dat er sprake is van psychische problematiek bij klaagster. Verweerster komt tot dit oordeel zonder klaagster te hebben ontmoet, gesproken of op andere wijze contact met haar te hebben gehad dan wel deze gegevens bij klaagster te hebben geverifieerd. Het College concludeert dat als een pedagoog het nodig acht om in een onderzoeksverslag gegevens te vermelden over een buiten het onderzoek gehouden persoon, hier in het bijzonder klaagster als gezagsdragend ouder, en de pedagoog die gegevens niet uit eigen waarneming of onderzoek heeft verkregen, deze daar heel terughoudend in dient te zijn en in ieder geval de bron en relevantie van de verkregen informatie dient aan te geven.

- II. Het tweede klachtonderdeel betreft schending van artikel 14 BC. Klaagster stelt dat verweerster bij het aangaan van de professionele relatie er weet van had of een redelijk vermoeden had kunnen hebben dat deze relatie haar in conflict zou brengen met de beroepscode. Het College is van mening dat verweerster, omdat zij op de hoogte was of had dienen te zijn, bij het aangaan van de professionele relatie zich er expliciet van had moeten vergewissen hoe de gezagsverhoudingen waren. Door dit na te laten en geen enkel contact te zoeken of op te nemen met klaagster voorafgaande aan de oriënterende gesprekken met K. en J., had verweerster kunnen vermoeden dat de uitvoering van de professionele relatie haar in conflict zou kunnen brengen met de beroepscode. Dit klachtonderdeel is gegrond.
- III Het derde klachtonderdeel betreft een verzoek van klaagster aan verweerster en valt mitsdien buiten het bestek van deze klachtprocedure.

6. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel I en II zijn gegrond.

Het College constateert dat verweerster betrokken is geraakt in een juridisch conflict rond de afwikkeling van een echtscheiding en de invulling van het co-ouderschap. Verweerster heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheden om klaagster ook in een later stadium alsnog te betrekken. Verweerster heeft geen blijk gegeven zich te hebben vergewist van de mogelijk grote impact van het onderzoeksverslag dat door vader ingebracht zou kunnen worden en ook werd ingebracht in een juridische procedure ter beëindiging van het co-ouderschap. Zij wist of behoorde te weten dat haar onderzoeksverslag het startpunt zou kunnen zijn van een traject met grote gevolgen voor de kinderen. Het College concludeert dat het verweerster eraan heeft ontbroken om in deze gevoelige context prudent en vanuit meervoudige partijdigheid te handelen. Daarenboven heeft verweerster geen onderbouwing gegeven voor haar handelen of blijk gegeven van reflectie op haar handelen nadien. Het College acht dit een kwalijke handelwijze.

Voorts constateert het College dat verweerster zich in deze klachtprocedure niet toetsbaar heeft opgesteld en geringe bereidheid heeft getoond om aan deze procedure mee te werken.

Tot slot heeft het College zich verbaasd over het feit dat verweerster zich in de klachtprocedure heeft doen bijstaan door de advocaat van één van de conflicterende partijen in de vechtscheiding, hetgeen op zijn minst een schijn van partijdigheid voor klaagster met zich mee zou kunnen brengen.

Het opleggen van een maatregel acht het College derhalve passend.

Het College rekent verweerster de handelwijze aan en komt tot het oordeel dat zij verwijtbaar heeft gehandeld.

Het College legt aan verweerster de maatregel van een schorsing op voor een periode van twee jaar.

Met het opleggen van een schorsing wil het College uitdrukken dat het handelen van betreffende pedagoog ernstig in strijd is met de beroepscode van de NVO.

Nu verweerster geen lid meer is van de NVO is de maatregel niet uitvoerbaar.

Aldus gedaan op 29 september 2016 door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevrouw mr. D.P. Visser, ambtelijk secretaris